teinud, mis Hanfule faggedaste ſuurt tülli ja melehaiguſt teggi, et ta kul katſus iggawiſi omma kohhut täita. ſüüdlanne olli ta ikka ja jäi jo iſſe enneſe eeſt halwaks, ſeſt härra uskus esmalt paljo Jürri jutto. Kui ſe asſi nenda mönned ajad olli turinud ja härra ſedda arro ſanud, et toa-Jürri Hanſo agga muido kiuſas, ſiis ei usknud ta ennam Jürrit, ſeſt härra ei leidnud Hanſul kuſſagil iſſe ſüüd. Et Hans ka wahheſt piddi toas ülles paſſima, kui woörad ollid, ſeſt tulli faggedaste paljo melehaiguſt, kus Jurri ei ſanud ilma Hanſo näggematta ni paljo körwale ſaata, kui ſiis, kui ta ükſi toas olli.

Kord ollid jälle paljo woöraid, ja kui need ollid ärra läinud, leiti pärraſt, et üks ſuur kallis waagen olli katki tehtud. Jürri jookſis kohhe härra jure ja ütles, et Hans ſedda katki teinud. Härra küſſis Jürri käeſt, kuſt ta ſedda piddi teädma, et umbeſt Hans ſedda katki olli teinud, kostis tenima: „Aulinne härra! ſe kurrati Hans teggi ſelle waagna katki, mis ma omma ſilmaga näggin!“ „Kutſo mulle Hans ſeie!“ ütles härra. Kui Hans olli tulnud ja härra temma käeſt küſſinud, kostis Hans: Armulinne ja aulinne härra!

mo ſilmad ei olle ſedda waagnat näinud, kus ma ſedda piddin katki teggema. Hans olli naeſemees. Et härra kül ühtegi ei lauſunud, ſedda walluſaminne riidles Jürri temmaga, et tale kuſſagi rahho ei olnud. Hans läks naeſe kambri ja olli ſures ſüddame wallus Jurri ähwardamiſſe pärraſt, mis nuhtluſt härra temma peäle keik lubbanud panna ja wimaks moiſaſt ärra aeada.

Kui naene ſedda ſüddame hädda kulis ja näggi, astus Hanſo ette ja ütles: „Kule Hans! öige ölma ei hakka kegi, minne härra jure ja ütle, et ſa ſedda ommaſt rummalaſt peaſt olled katki teinud ja pallo härra käeſt ſüddameſt andeks, ſiis on ſe tülli otſas.“

„Agga mo armas Marri!“ ütles Hans, „kuida ma iſſe omma peäle wöin walletada, mo hing on ſeſt puhhas.

„Oh! armas Hans, ärra olle rummal,“ ütles Marri, „egga härra ſulle liiga ei te, ja panneb temma ſind maksma, ſiis tenime kahhekesta ni kaua, kui ſelgeks ſame ja kui meie ka möllemad ſeäl jures wannaks ja halliks jäme.“

Jürril olli teggemiſt herra toas ja härra küſſis: „Kule Jürri! ma ei tahha ſedda koggoni us-

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1865, lk. 26